

Mot framtidens veterinärskap

Veterinärförbundets mål var under senaste decennium, att öka på de kommunala övervakningsenheternas storlek, att minska på kommunalveterinärernas bundenhet vid arbetet, att förnya joursystemet samt att öka på samarbetet mellan privat och offentliga serviceproducenter. I den nya veterinärvårdslagen har målet förverkligats väl. Lagen gör det ovan nämnda möjligt och därtill kan veterinärtjänster erbjudas antingen som kommunal service eller som kontraktsmässig privat service.

Att kunna specialisera sig i yrket och arbetet ökar kunskapen och minskar på arbetets belastning. Genom att specialisera sig kan man ur en bred arbetsbild i bästa fall välja en intressant bit och känna, att man behärskar den. Det är viktigt att arbetsgemenskapen omfattar så många arbetstagare att man via sin egen specialisering kan diskutera också nya idéer med kolleger. I en arbetsgemenskap som entusiasmerar och där man diskuterar förbättrar arbetshälsoklimatet på jobbet och man kan lättare få vikarier.

Den bundenhet till arbetet, som jourverksamheten förorsakar kan minskas. Lagen strävar till att minska antalet jourturer genom att göra jourområdet större, lindra veterinärens känsla av att inte räcka till genom att skilja åt stordjurs- och smådjursjouren samt genom att ta i bruk centraliserad telefonservice. Vid centraliserad telefonservice skulle en utbildad person svara i telefonen och på så sätt skulle så kallad onödiga samtal inte störa den jourhavande veterinärens arbete. Två nya landskapsomfattande jourområden togs i bruk i början av året.

Djurens hälsovårdsarbete, som kommunerna skall stå för, behöver ännu utvecklas mycket. Veterinärerna har på ett lovvärt sätt utformat hälsovården, dess innehåll och funktionalitet. Svinhälsovården är redan en naturlig del av vardagen, men endast hälften av gårdarna med nötkreatur har gjort ett avtal om djurhälsovården. På gårdarna med nötboskap förverkligas inte hälsovårdsbesöken enligt målsättningen. Djurhälsovården för nötkreatur måste få morötter så att producenterna i den kan se en möjlighet att befrämja sitt eget arbete. Hälsovården så som allt arbete för djurens välbefinnande ökar på produktionen och därigenom växer producentens plånbok, vilket kan leda till att den psykiska stressen minskar.

Kommunen kan avtala med en privat veterinär om, att erbjuda veterinärvårdstjänster. Kommunen bör kartlägga serviceutbudet på sitt område och vid behov sluta avtal med en privat serviceproducent. Vid behov bistår Veterinärförbundet med uppgörandet av avtalet. I avtalet skall man avtala om tillgänglighets- och kvalitetsmål samt om vilka avgifter kunderna skall betala.

Kommunen måste färdigställa sina planer för djurens hälsovård och välbefinnande före november detta år. För detta ändamål bör man kartlägga inspektionsmålen, uppskatta inspektionsintervallet i varje enskilt fall samt innehållet i inspektionen. Mycket måste ännu utredas. Regelbundna inspektioner i enlighet med djurskyddslagen har man gjort endast cirka 11 procent och djurhälsoinspektioner hos nötboskap cirka 60 procenta. Det preventiva arbetet och rådgivningen är ännu i barnaskor. Det lönar sig att till fullo dra nytta av veterinärernas kunnande också i denna sak.

I ljuset av siffrorna ser det ut som om övervakningsveterinärerna skulle ha arbete. Runt om i landet finns det talrika obesatta tjänster som väntar på ivriga sökande. Inom djurens hälsovård och välbefinnande finns ett utbrett behov av rådgivningsarbete.

Mycket arbete är ännu ogjort, jag önskar iver och framgång i att verkställa veterinärvården. Under temat hurudant är veterinärskapet om tio och tjuugo år behandlar vi framtiden på fullmäktiges möte i maj. Förhoppningsvis omfattar framtidsbilden också en nöjd och välmående veterinär.

Kirsi Sario
Ordförande i Finlands Veterinärförbund